

Bondersisa

Uver eineste vaar gaar bonden og saar, og
ønsker det må bli kronår i år, wis vellet
er godt og ikke far vøt så fikk han det
som han ville. Ja løkka er god for himlen
er klar, og sola på spin i vekar og dars,
men la sukker bonden oppit og rar, nu
vårker det rent for ille."

2

Vor Herre er snub, nu tager han til en blöite
sårakern atter står gjild, og bonden han ler
og ser efter mer, nu blir det nok som han ville.
Det regner og plasker bystid en stund, og akern
staar fredig enge står grøn, da bonden han i
forlat min synd" nu bötger det rent for ille.

3

Wis kronår han får han klør sig i hår, det blir
nok for meget arbeid i år, og hjælpen er dyr, så
dette betyr, det blir nok ikke som han ville.
Men er det et år som græda blei knapp, for han
må folk i byen betale sit tap, og grinet det
langer støt om hans gap, "Ja bonden han har det ille"

Den 25-2 19-24
A. Aa.